יום ה', כ"ה בחשון תשס"ד (20 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ה בחשון**, בשנת תרע"ט (1918-5679), **תורכיה נכנעה** בפני צבאות בעלות-הברית.

על סיום המערכה על ארץ-ישראל:

ב- 19 בספטמבר (י"ג תשרי) החלה ההסתערות שאַלֶנְבִּי התכונן לה חודשים ארוכים. צבאם של פייצל ושל השריף חוסיין שיבש את דרכי התחבורה של האויב בסביבות דרעא, ובעוד כוח בריטי מתקדם בהרים צפונה לעבר שכם, החלה ההתקפה העיקרית על עמדות העות'מאנים במישור החוף. הפתאומיות וההפתעה הטילו אנדרלמוסיה גמורה בשורות האויב, ומול כוחותיו המתקדמים של אלנבי הוא גילה התנגדות מועטה בלבד. בתוך יומיים טיהר כל מישור החוף, ופרשים חסמו את דרכי נסיגתם של העות'מאנים והגרמנים בעמק יזרעאל. כעבור 6 ימים, נפלה צמח, ובכך למעשה הסתיימה המערכה על ארץ-ישראל. מכאן עד ה- 31 באוקטובר (היום, כ"ה בחשון), הוא יום חתימת שביתת-הנשק, התנהלו הפעולות הצבאיות בסוריה בלבד. באו לקצן 400 שנות שלטונם של העות'מאנים בארץ-ישראל, ובתולדות הארץ החלה תקופה חדשה. [ההיסטוריה של א"י]

§§§

על **מערת המכפלה** [שאותה אברהם קנה לשם קבורת אשתו שרה, בתחילת הפרשה] לא מסופר רק בפרשת "חיי שרה" שאותה נקרא בתורה השבת. בפרשה זו, רק תחילת הסיפור. הפרק המשלים מובא בסוף ספר 'בראשית', בפרשת 'ויחי', בה מצווה יעקב, אבינו האחרון, במילותיו האחרונות, להעלותו ממצרים ולהביאו למערת המכפלה. ושם נמצא ההסבר: "במערה אשר בשדה המכפלה... אשר קנה אברהם את השדה, מאת עפרון החתי לאחוזת קבר. שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו, שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו, ושמה קברתי את לאה." [בראשית מ"ט 31-30] בצוואתו ובתיאורו המפורט קושר יעקב, ומחבר לעד, את זרעו לאבות ולאמהות הטמונים במקום הזה. הוא מנחיל לכל הדורות את משמעותה של המערה **כמקום מכונן הזהות הלאומית-המשפחתית של עם ישראל**.

מכאן ואילך, כל בני העם היהודי מוגדרים לעולם וקבועים בתודעתם ובסביבתם כ**בני אברהם, יצחק ויעקב**; **זוהי הזהות המאחדת** ומחברת אותנו ל'משפחה' וליחידה אורגנית אחת. בתפילותינו אנו פונים לקב"ה "אלוקינו ואלוקי **אבותינו**"; מכוחה של ירושת אבות אנו יורשים את הארץ. "בואו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם, לאברהם ליצחק וליעקב, לתת להם ולזרעם אחריהם." [דברים א' 8] האבות הם מקור השייכות והזהות, הבסיס להמשך שליחותנו כעם...

כך יובן מדוע מקום קבורתו של משה רבינו לא נודע, ואילו מקומה של מערת המכפלה מזוהה בתורה בדייקנות; משה, שלא זכה אף להיכנס לארץ-ישראל – הוא אדון הנביאים, מוסר התורה, 'מכונן תרבות', וכל מהותו רוחנית. עם ישראל אינם 'בני משה', אלא 'בני אברהם, יצחק ויעקב'. אבותינו ואמהותינו נמצאים במערת המכפלה; שם שורשי זהותנו, שם יסוד ברית-אבות שלא תמה ולא תסתיים לעולם. מכוחה נמשיך, עד להתגשמות "זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם." [תפילת שמונה-עשרה] ['שבת בשבתו']

השבת אנו **מברכים את חודש "כסלו"** – ראש חודש הוא ביום **שלישי**, ולמחרתו ביום **רביעי**.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת שבת (ב"ש): 16[17]

צאת השבת (ב"ש): 17[15]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.